

Sporazum v Moskvi dosežen?

V ameriškem poslaništvu v Moskvi so se zbrali zastopniki Finske in Sovjetije, kjer so se baje sporazumeli na mirovnih pogojih. Finska misija je odšla domov, da predloži vladi ruske zahteve.

FINSKA DOBI GARANCIJO ZA NOVE MEJE

Stockholm, 11. marca. — Po Skandinaviji se je danes raznesla govorica, da so se mirovni zastopniki Finske in Rusije sporazumeli na mirovnih načrtih, po katerih se bo z vojno prenehalo. Baje so Finci sprejeli nekoliko prijaznejše ruske zahteve in da je odletela finska misija domov z letalom, da predloži parlamentu v odobritev nove ruske zahteve.

Nobeno teh poročil pa ni uradno potrjeno. Finska vlada v Helsinkih je zanimala, da bi tujezemski urad sprejel ruske zahteve. Toda švedsko časopisje zatrjuje, da se Finci strinjajo z ruskimi predlogi, po katerih bi tekla meja med Rusijo in Finsko po večini tam, kjer je danes meja. To je od izliva reke Taipale na polotoku Karelian in do Finskega zaliva južno od mesta Viipuri tako, da bi to mesto ostalo Finski.

Rusi so umaknili svoje zahteve, da bi jim Finska dala za 30 let v najem otok Hanko v Finskem zalivu in bi se zadovoljili z otokom Uto. Na severu bi Finci obdržali morsko obrobje z mestom Petsamo, kjer so bogati rudniki niklja.

Sovjetija je priznala sedanjo finsko vlado v Helsinkih in odstavila komunistično vlado Kuusinen, katero je Stalin uradno priznal v začetku vojne.

Finski bi se garantiralo meje, da bi je ne zadela enaka usoda kot je Česko, ki je izgubila svojo neodvisnost potem, ko je odstojala Nemčiji Sudete. To garancijo bi dale Nemčija, Italija in skandinavske države.

Glede teh sporazumov pa vlada največja tajnost. V Moskvi kot v Helsinkih je najstrožja cenzura vesti glede mirovnih pogajanj.

Tujezemski odsek švedskega parlamenta se je sestal k tajni seji. Govori se, da bo švedska obljubil vso pomoč in podporo Finski, ako sprejme sedanje ruske zahteve. Švedska bi tudi pomagala Finski zgraditi novo obrambeno linijo, da se zavaruje v bodoče pred ruskim vpadom. Kot se poroča iz vladnih krogov je zdaj švedska odločena pomagati Finski z vojaštvom in orožjem, če Finska ne bi hotela sprejeti ruskih mirovnih pogojev.

Zelo važna seja
Nocoj se vrši zelo važna seja društva Danica št. 11 SDZ. Pričetek že ob sedmih. Po seji bo domača zabava. Pridite vse, ker boste dobile nekaj lepega!

DR. KOROŠEC NAPADA KOMUNISTE

Belgrad. — Dr. Anton Korošec, predsednik jugoslovanskega senata in poleg dr. Mačka, hrvaškega voditelja, najplavnejša oseba v Jugoslaviji, je ostro napadel komunizem in sedanjo rusko vlado.

Dr. Korošec je izjavil, da danes vsi Jugoslavlani simpatizirajo s Finci, toda očividno nihče nima poguma, da bi to javno priznal. Rusija je s svojo strategično nesposobnostjo omadeževala

Ruski vohuni prihajajo v masah v Zed. države

Miami, Fla. — "Herald" poroča, da je policija prejela blizu Washingtona nekega ruskega vohuna, katerega bo v petek zaslišal Diesov odbor, ki preiskuje aktivnosti tujcev v tej deželi. Dies se nahaja v Miami, kjer je dobil važne informacije, da se nahaja na Kubi 80.000 tujcemcev z namenom, da se utihotapijo v Zed. države.

Časopis trdi, da ima verodostojna zagotovila, da se je ta ruski vohun utihotapil v Zed. države iz Kube ter da je bil tukaj na delu, da se omogoči prihod v deželo še drugim članom ruske tajne policije. Prijeti ruski vohun je eden izmed voditeljev ruske vohunske družbe, ki je na delu v Zed. državah.

Kongresnik Dies se je izjavil, da bo preiskal, kje se nahaja vrzel na meji, da morejo tujci neopaženo v deželo.

Morilec ne ve, da je streljal pri ropu

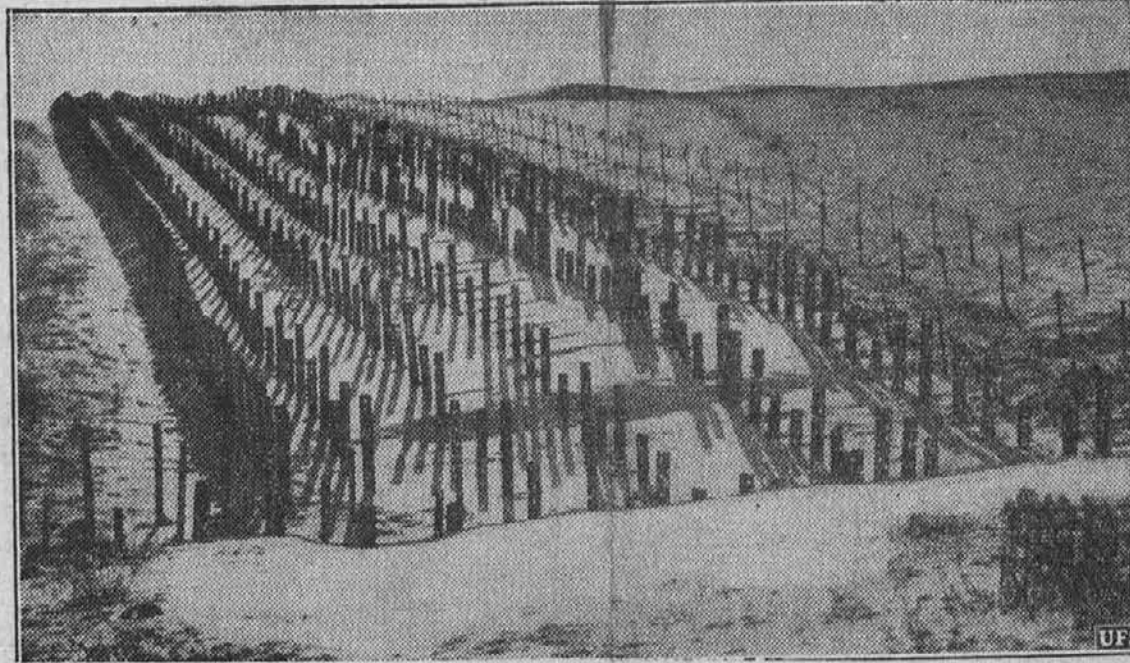
Včeraj je bil poklican na pričevanje John McCormick, ki je 8. januarja ustrelil stražnika Western Union urada v Clevelandu, kateri urad je hotel McCormick izpropati. McCormick star 21 let, visokošolec iz Pittsburgha, je izjavil, da se ne spominja, da bi streljal na stražnika Nicholasa. Samo to se spominja, da je Nichols streljal nanj. Dalje je McCormick izpovedal, da ga je vedno gnala neka tajna sila, da se je podajal v nevarnost, s hitrim vzorenjem ali kaj podobnega in da mu je bilo pri tem vseeno, če se s take poti porvne nazaj ali ne. To ga je tudi gnalo, da je izropal Eastern Union urade v Liverpool, O., v Fairmont, W. Va. in nazadnje v Clevelandu. Morilec se izgovarja na starše, češ da sta se prepirala in da je bil tako zadnje čase vedno prepričan sam sebi. Pri obravnavi se ni še poročalo, da je dobil mladi McCormick od svojih staršev vsako leto nov avto in da je dobil po \$20 na mesec za svojo uporabo, kot je poročalo časopisje prvotno.

Kučič obtožen uboja
Anton Kučič, 22321 Milton Ave., Euclid, O., ki je nedavno zavozil v grupo dijakov in pri tem ubil dva, je bil od velike porote spoznan krivim ubojem po drugem redu. V sredo pride zadeva pred okrajnega sodnika Merricka.

Miller bo imenoval delegate
Demokrati okraja Cuyahoga imenujejo po dva delegata na narodno konvencijo iz vsakega kongresnega distrikta. Sprva se je mislilo, da bo imenoval Gongwer tri, in Miller tri. Zdaj je pa naročil Charles Sawyer, narodni odbornik demokratske stranke, Ray T. Miller imenuje vseh šest. Kdo bodo ti delegati, se še ne ve.

Nov grob
Na svojem domu, 1616 E. 47th St. je preminul rojak Frank Korošec, star 76 let. Truplo bo do pogreba v pogrebem zavodu Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave. Podrobnosti prinesemo prihodnjic.

Govor dr. Korošca je zbudil mnogo govorice in zanimanja po vsej deželi, ker je splošno znano, da je dr. Korošec zlasti zelo priljubljen pri armadi in da uživa veliko zaupanje pri vladi.

To niso križi na kakem pokopališču, ampak so železne in betonske ovire proti tankom. Te ovire se nahajajo pred Maginotovo črto na zapadnem bojišču.

Rusija je že nekoliko popustila v svojih zahtevah na Finsko

Stockholm, 11. marca. — Iz Moskve prihajajo poročila, da je Stalin nekoliko odnehal od svojih zahtev in da je ponudil Finski milejše pogoje. Najnovejše ruske zahteve so, da ostane mesto Viipuri Fincem, toda večina Mannerheim linije naj bi prešla v ruske roke. Dasiravno je radio program iz Moskve ostro napadal finskega premierja Rytija, pa zatrjuje tako švedsko kot dansko časopisje, da bodo pogajanja v Moskvi uspešna.

Nova meja med Rusijo in Finsko bi bila pri ustju reke Taipale, ki se izliva v jezero Ladoga in kjer so Rusi zamenjali skušali prebiti finsko linijo. Na severu bi Finci obdržali Petsamo in na jugozapadu pristanišče Hanko, toda Rusi bi dobili otočje v Finskem zalivu.

Švedski diplomati so storili vse v svoji moči, da bi prišlo do premirja med Rusijo in Finsko, ker se boje, da se bo vojna raztegnila preko vse Skandinavije.

Komunistična finska vlada zaprta

Stockholm. — Ko so se začele sovražnosti na finski meji, je Stalin razglasil, da ne pripozna obstoječe finske vlade ter je postavil novo vlado na Finskem, kateri na čelo je postavil komunističnega Kuusinen. Glavno mesto nove vlade je bilo Terijoki, nekaj milov od ruske meje. Ko je prišla te dni v Moskvo delegacija pravne finske vlade, je začela z njo ruska vlada razgovore glede premirja. To pa ni bilo vseh komunistični finski vladi in Kuusinen je protestiral pri Stalinu. Ta ga je ukazal zapreti. To pomeni, da bo Rusija priznala obstoječo finsko vlado v Helsinkih, če bodo pogajanja za premirje uspešna.

Miller bo imenoval delegate

Demokrati okraja Cuyahoga imenujejo po dva delegata na narodno konvencijo iz vsakega kongresnega distrikta. Sprva se je mislilo, da bo imenoval Gongwer tri, in Miller tri. Zdaj je pa naročil Charles Sawyer, narodni odbornik demokratske stranke, Ray T. Miller imenuje vseh šest. Kdo bodo ti delegati, se še ne ve.

Nov grob
Na svojem domu, 1616 E. 47th St. je preminul rojak Frank Korošec, star 76 let. Truplo bo do pogreba v pogrebem zavodu Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave. Podrobnosti prinesemo prihodnjic.

Obdržite suknje!

Včeraj se je to zlato sonce na vso moč trudilo, da bi obrnilo naše misli na bližnjo pomlad. Pa ni opravilo nič proti mrazu, ki je pritiskal sem od severa. Toploter se je zjutraj držal pri 16 stopinjah nad ničlo in čez dan ni bilo dosti boljše. Toda naj nam severjake še tako nagaja, dolgo ne bo, če kaj vemo.

Angleški avijatičarji nad Dunajem in Prago

London. — V soboto ponoči so angleški avijatičarji, ki imajo svoj glavni stan na francoski fronti, izvedli že svoj tretji drzni polet nad nemškimi mesti. Poleteli so nad Linc, Dunaj, Prago. Ta polet smatrajo predvsem samo za vajo v nočnih poletih pri nizki temperaturi. Avijatičarji poročajo, da se na vsem poletu ni oddalo niti enega strela nanje, da jih sovražnik ni iskal z lučmi, niti jih niso zasledovali sovražni letalci.

Letalci so leteli primeroma nizko in so se dlje časa zamudili nad Lincem in Monakovem. Nad Prago so vrgli letalci propagandno čtivo.

Councilmana bodo odstavili

Lorain, O. — V 1. vardi je bil izvoljen lansko leto v mestno zbornico Harvey Irish. Toda iz mesta je izginil že meseca decembra, torej se ni udeležil letos se nobene seje mestne zbornice. Političja ga išče, ker ga toži žena za vzdrževanje. Pri seji v četrtek bo mestna zbornica proglasila njegovo mestna izpraznjeno in Irishu imenovala namestnika. Ker imajo večino republikanci, bo tudi novi councilman iz republikanske liste. Govori se, da bo imenovali dr. Felixa, zobozdravnika, ali William Thomasa, ki vodi gasolinsko postajo.

Zanimiva seja
Danes zvečer se bo vršila redna mesečna seja Slovenskega demokratskega kluba iz Euclida. Seja bo v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Seja bo zelo zanimiva. Navzoč bo Mr. John Rožanec, kandidat za državnega poslanca in Mr. Joško Penko, ki bo govoril o težkočah na našem političnem polju in kako si to lahko olajšamo.

30 dnevnic

Danes ob osmih se je brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za Rožalijo Zupančič ob priliki 30 dnevnice njene smrti.

Društvene zadeve

Danes zvečer od 6 do 7 se bo nahajala tajnica dr. 162 KSKJ v stari šoli sv. Vida v svrhu društvenih zadev.

Vatikan simpatizira s Finci in želi uspeh junaškemu narodu

Rim. — Vatikansko glasilo "Osservatore Romano" očividno soglašajo z zavezniki, da je treba pomagati finskemu narodu v njih težki uri. "Ni ga človeka," piše list, "ki bi ne želel, da pride do premirja na finski fronti, kot skoro gotovo ni nikogar, ki bi želel, da bi se zastoj prelilo toliko zloveske krvi. Ne manjka se teh, ki podedujejo plemeniti odpor Fincev in ki pravijo, da so Finci žrtve onih, ki žele podaljšati sedanjo vojno. Toda Finci so samo žrtve napadalec, proti kateremu branijo eno najsvetejših pravic, to je pravica neodvisnosti. Obramba ni samo pravica, ampak je tudi dolžnost, ki postane posebno sveta, kadar je napadalec sovražnik civilizacije in zastopnik barbarizma. Finska si je pridobila bolj kot kdaj pravico do življenja in svobode, katero bo nekoč uživala v večji varnosti in gotovosti, kadar bodo sedanji težki dnevi preizkušnje minili."

Hoover upa, da Finci ne bodo sprejeli ruskih zahtev

Pittsburgh, Pa. — Bivši predsednik Zed. držav, Herbert Hoover, ki je načelnik finskega relief v Ameriki, je izrazil željo, da Finci ne bodo pristali ruskim diktiranim zahtevam in da ne bodo odstojili niti ped svoje zemlje Rusom. Ozemlje, ki ga zahteva Rusija od Finske, zavzema polovico finske industrije in bi se s tem Finsko popolnoma uničilo. Poleg tega pa pripadajo ti kraji finskemu narodu že zadnjih 1.500 let, je rekel Hoover.

Zanimiva seja
Danes zvečer se bo vršila redna mesečna seja Slovenskega demokratskega kluba iz Euclida. Seja bo v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. Seja bo zelo zanimiva. Navzoč bo Mr. John Rožanec, kandidat za državnega poslanca in Mr. Joško Penko, ki bo govoril o težkočah na našem političnem polju in kako si to lahko olajšamo.

30 dnevnic

Danes ob osmih se je brala v cerkvi sv. Vida sv. maša za Rožalijo Zupančič ob priliki 30 dnevnice njene smrti.

Eveleth, Minn. — Pred dnevi je tu umrla Terezija Skubic, roj. Rus, stara 51 let in doma iz Gornjega Brezovega pri Višnji gori. Tu je bivala 27 let in zapuščala moža, štiri sinove in hčer.

Ameriški odposlanec je zvedel v Angliji, da so zavezniki še istih misli

Zavezniki še vedno zahtevajo neodvisnost Poljske in Češke in pa da se ustvari v Nemčiji vlada, kateri se bo lahko zaupalo, da bo držala besedo sosedom in svojemu narodu.

NEMŠKE PROVINCE BODO PO VOJNI BAJE Odstopile od rajha

London. — Ko je prišel sem glaške cilje v vojni in da izve, če ameriški podtajnik Welles, je šel je kakor prilika za premirje med takoj na razgovor k angleškemu ministru zunanjih zadev, Halifaxu, s katerim se je razgovarjal eno uro. Dasi razgovor ni bil uraden, pa je vojni minister naglašal, da je šla Anglija v vojno radi svoje lastne varnosti za bodoče. Welles se je pripeljal iz Pariza z letalom. Na zrakoplovnem pristanu ga je pozdravil ameriški poslanik za Anglijo, Joseph Kennedy.

Welles se bo sestal tudi z premierjem Chamberlainom in potem bo govoril z voditelji opozicije, da izve vladne in protivladne strani, kar se tiče sedanje vojne. Wellesa bo sprejel v avdijenci tudi angleški kralj.

Ker so voditelji angleške vlade prepričani, da je prišel Welles v Evropo samo zato, da izve anglijske cilje v vojni in da izve, če ameriški podtajnik Welles, je šel je kakor prilika za premirje med takoj na razgovor k angleškemu ministru zunanjih zadev, Halifaxu, s katerim se je razgovarjal eno uro. Dasi razgovor ni bil uraden, pa je vojni minister naglašal, da je šla Anglija v vojno radi svoje lastne varnosti za bodoče. Welles se je pripeljal iz Pariza z letalom. Na zrakoplovnem pristanu ga je pozdravil ameriški poslanik za Anglijo, Joseph Kennedy.

Ribbentrop pri papežu Piju

Rim, 11. marca. — Nemški zunanji minister von Ribbentrop je bil danes sprejet v avdijenci pri papežu Piju, s katerim se je razgovarjal 65 minut. Najprej se je vršil javni in ceremonielni sprejem, nato je pa papež odpeljal nemškega ministra v svojo privatno sobo k razgovoru. V splošnem se smatra, da išče von Ribbentrop boljše zveze s sv. Stolico za nemško vlado. Nekateri mislijo, da je Ribbentrop nagovarjal papeža za posredovalca v evropskem miru ter da bi se med Berlinom in Vatikanom napravila nova pogodba. Toda iz vatikanskih krogov se te vesti zanikujejo.

Von Ribbentrop je govoril tudi z premierjem Mussolinijem, kraljem Viktor Emanuelom in zunanjim ministrom Ciano. Splošno se sodi, da je nemškemu ministru špodeltel namen prihoda, da bi našel Italijo proti Angliji radi znanega premogovnega sporazuma. Anglija se je z Italijo pobotala prej, predno je von Ribbentrop dospel v Rim.

Čistilci oblek na stavki
Unijski voditelji čistilcev oblek so včeraj zagrozili, da bodo začeli s 15. marcem s stavko, če delodajalci ne uravnajo unijskih plač. Čistilci oblek delajo že od lanskega junija brez pogodbe z delodajalci. Takrat je mesto preprečilo stavko, ker je obljubil posredovati. Ker se ni pa v tem oziru ničesar napravilo, ne bodo delavci čakali več.

Smrtna kosa
Naglioma je umrl George Toth, star 45 let, ko se je v ponedeljek zjutraj pripravil na delo v Fisher Body tovarno. Stanoval je na 13810 St. Clair Ave. Poleg žene Helen zapuščal tri otroke: Alexa, Rose in Florence. Truplo se nahaja v pogrebem zavodu A. Grdina in Sinovi, odkoder se vrši pogreb v sredo popoldne.

Ne bo poznal očeta
Mrs. Sylviji Zaic, 4237 E. 162nd St. je bil rojen sinček v Huron Rd. bolnišnici. Njen soprog Vincenc je bil ubit na delu pri NYC železnici 8. decembra 1939.

Iz bolnišnice
Mary Godec, 20755 No. Vine St. je bila pripeljana s Svetkovo ambulanco iz bolnišnice. Prijateljice jo lahko zdaj obiščejo doma.

V DOMOVINI PRIPRAVLJENI NA VSE!
Ljubljana, Jugoslavija. (Izdaj pač po paganskem naziravirno poročilo). — Pri nas smo pripravljeni na vsa presenečenja. Smo se že kar navadili na vse to. Pa tudi duha odpornosti je sedaj neprimeroma več kot ga je bilo v žalostnem mesecu septembra 1939. Vsi vemo, da pod kogarkoli bi prišli, nas bi oropali vseh pravic in najbrže še izselili bogvekam in tako zabrisali sled našega naroda. Tako se se-

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 NO. 60 Tues., March 12, 1940

Strah pred severom

Kar čez noč se je spremenila situacija na severu. Države, ki so doslej samo od strani opazovale potek vojne med Rusi in Finci, nekateri želeč zmagati tem, drugi drugim, drugi zopet brezbržni češ, da se ta spor ne tiče njih, so se kar naenkrat spomnile, da je treba rusko-finsko vojno za vsako ceno končati in to takoj.

Ali jih k temu sili človekoljubnost in res želja po svetovnem miru? Kaj še! Kadarkoli danes kak evropski diplomat kihne, je treba temu takoj iskati vzroka neke druge, kot pa v nosu. Dejstvo, da se je zdaj Nemčija z vso silo zagnala, da privede do premirja med Finci in Rusi je treba iskati vse drugje, kot pa iz naklonjenosti do Fincev, ali iz prijateljstva do ruskih zaveznikov.

Prvi in glavni vzrok temu mirovnemu gibanju je ta, ker evropske države vidijo, da se Anglija in Francija z vso resnostjo pripravljata, da odpošljeta pomoč na Finsko. In ta pomoč bi šla preko skandinavskih dežel, pa če je komu všeč ali pa ne. Kot ni Nemčija vprašala leta 1914 Belgije, če dovoli nemškim četam prehod preko njenega ozemlja v Francijo, tako ne bosta Anglija in Francija vprašali Norveško in Švedsko, če dovolita zavezniškim četam prehod preko njihju ozemlja na Finsko.

Anglija in Francija imata trenutno pripravljenih 30.000 prostovoljcev, da ji odpošljeta na Finsko. Tem bodo sledili drugi, poleg orožja, municije in letal, ki je pripravljeno v velikem številu.

Se reče, Nemčija bi končno ne imela nič proti temu, če zavezniki pomagajo Finski, ker je bila Nemčija vedno naklonjena Finski in ji je tudi pomagala pri osvoboditveni vojni, ko so Finci brčali boljševeke iz dežele.

Ne, tega se Nemčija ne boji. Boji se pa, in to je glavno, da pridejo zavezniki v Skandinavijo in se vsedejo Nemčiji za vrat od severne strani. To je tisti žulj, ki je začel naenkrat predsedati Hitlerju. Kajti, če dobita Anglija in Francija poleg zapadne fronte še severno in kolikor toliko jo imata že na jugovzhodu s pomočjo Turške, bi stisnila Nemčijo za vrat, da se ne bi mogla niti ganiti.

Zato bo pa storila Nemčija zdaj vse v svoji moči, da privede Rusijo do tega, da se pomiri s Finsko in tako odvrne nevarnost, da bi prišli zavezniki na sever.

Ti dnevi so odločilni v evropskem konfliktu. Vse je čakalo pomladi, da se razvije živahnost na frontah. Zavezniki pričakujejo, da bo Nemčija napravila glavni naskok zdaj na pomlad na zapadni fronti. Pa ga ne bo, če jo bodo skušali zavezniki obkoliti od skandinavskih strani.

Za Rusijo tudi nima zdaj na pomlad bojevanje nobene pomena. Če ni mogla nikamor sedaj po ledu in snegu, bo mogla še toliko manj spomladi preko jezer in močvar. Zato tudi Rusi ne bodo naskopni premirju. Seveda bodo skušali rožljati s sabljo in zahtevati velikih odškodnin. To pa samo radi tega, da jih ne bo preveč sram pred svetom, da so zastoj žrtvovali tisoče in tisoče vojakov proti peščici Fincev, pa nič dosegli.

Finci bi bili nespametni, če bi dovolili Rusom tudi eno ped zemlje. Menda niso tako naivni, da bodo verjeli Rusom. Če jim bodo Finci dovolili, da se vsedejo na strateških točkah, bodo šli ob prvi priliki naprej in vzeli tisto, česar zdaj niso mogli. Finci tudi ne bodo sprejeli ruskih zahtev, če bodo gotovi, da prideta Anglija in Francija na pomoč.

Nemčija bi tudi rada videla, da Rusija preneha z vojno na Finskem, da bi tako več pomagala Nemčiji proti zavezniškom. To je drugi vzrok, da dela Hitler na premirju na Finskem. V koliko bo Rusija pomagala Hitlerju, se bo videlo pozneje.

Hitlerja je začel pa tudi skrbeti spor med Italijo in Anglijo. To, da se je Mussolini nekako podal Angliji in bo jemal zdaj premog od Anglije, je nevarno za Nemčijo, da bo izgubila zaveznika. Zato je pa tekel nemški zunanji minister von Ribbentrop v Rim, da reši, če se da še kaj rešiti.

Hitler bo skušal naščuvati Mussolinija proti Angliji. Že dolgo se trudi, da bi spravil skupaj Stalina in Mussolinija in misli, da je zdaj pravi čas, ko se kregata Italija in Anglija radi dovoza nemškega premoga v Italijo. Hitler bo morda obljubil Mussoliniju gotove koncesije na Balkanu. Morda bo dal Stalin besedo, da se ne bo vtrikal v balkanske razmere, če bo Mussolini ostal zvest Hitlerju.

Ne samo Evropa, ampak ves svet bo v par tednih zvedel, če bo končana finsko-ruska vojna, morda tudi vojna med zavezniški in Nemčijo, ali pa se bo ves svet razpalil v vojno, kot je še ni bilo. Poln sod smodnika je pripravljen in okrog njega se gnetejo državniški s prižiganimi plamenicami, da ga zažetijo. Če ne bo pametnih ljudi, ki bodo to preprečili, bo nastalo svetovno klanje, proti kateremu je bila zadnja svetovna vojna prava igračka.

Hitler ima te dni slab spanec. Če je kdo v škripcih je on. Tlači ga mora ruske zmage nad Finsko, ker se bo raztegnila nad Skandinavijo, i tlači ga mora, če pridejo zavezniki na pomoč Finski preko Skandinavije. Hitler ne mara na severni strehi nikogar, razen naklonjenih skandinavskih dežel. Zato pa zdaj taka mrzlična overtura za mir na finski fronti.

BESEDA IZ NARODA

Cvetoči "Zvončki"

Kakor se vsako leto prebudi narava, tako se v tem času prebudi tudi delavnost naših narodnih ustanov, domov in društev.

Ker pa zvončki cveto v mesece aprila, zato bo tudi naš mladinski pevski zbor "Zvončki" obhajal svoj cvetoči dan in sicer drugo obletnico 14. aprila ob polstirih popoldne v J. D. N. Domu na West Parku.

Naš mladinski pevski zbor priredi samo en koncert na leto, zato apeliramo na vas vse, da se pokazete ta dan in daste našim mladim pevcem malo priznanja in vlijete še več veselja in poguma do učenja naše lepe slovenske pesmi.

Opozoriti vas hočem tudi, da ja ne pozabite poslušati radio program v nedeljo 7. aprila ob eni uri popoldne. Ta dan nastopijo naši mladi pevci "Zvončki", tako mi je obljubil gospod Antončič, voditelj slovenskega radio programa, da nam bo dal kratek čas na razpolago. Torej, če se kaj ne spremenijo, boste slišali kar sem obljubil.

Druga velika prireditev bo pa 26. maja, ko bo tukajšnji J. D. N. Dom obhajal 20 letnico svojega obstoja. Tudi na ta dan bodo nastopili naši pevci "Zvončki." Kakor vidite je precej korajžje pri naši mladini, samo treba jih je tudi podpirati pri takih prireditvah, da se jim da še več veselja do učenja slovenske pesmi.

Zato še enkrat apeliram na vse, da pridete na koncert 14. aprila, da se skupaj razveselimo in videli boste kako cvetoje naš "Zvončki" še bolj pa njihovi veseli obrazi. Da bi pa kateri ne mislil, da "Zvončki" ne bodo cveteli, ker danes, ko to pišem še pada sneg, zato vam pa garantiram Bog, ki je gospodar narave. Ker pa vam nočem sedaj vsega povedati, zato vam svetujem, da kar pridite in se boste sami prepričali in videli in slišali boste na svoje oči in ušesa, da je res kar sem zapisal.

Na svidenje v nedeljo 14. aprila ob polstirih popoldne v J. D. N. Domu na W. 130th St. v West Parku.

Frank Mlakar,
preds. "Zvončkov."

Ob 30 letnici prihoda v Ameriko

(Nadaljevanje)

Zdaj pa gremo na nevarno pot. Ali se mi bo posrečilo ali ne? Še enkrat se ozrem na "konfini" naše domače vasi in zagledam sem moj rojstni dom — našo hišo — ki je bila v tistem času najvišja. Videl sem, da je bilo okno odprto, skozi okno je gledalo dvojce oči, a nisem spoznal kdo je bil. Zvedel sem šele pozneje, da je bila moja dobra mama, ki mi je solznih oči dajala zadnji pozdrav.

Še danes sovražim takega otroka, ki zaničuje svojo mater, pa naj bo mati taka ali pa taka, vedno je le tvoja mati! Večkrat sem jih dobil po zadnjem delu telesa in mi še danes moja Johana pravi, da mi jih je moja mati nalozila zato, ker sem si jih zaslužil in pravi, da ji je moj brat tako povedal. Seveda moj brat pa tega nikdar ne pove koliko pokore sem že napravil za mojo nemarnost.

Vedno mi je pred očmi tisto obličje — materino —, ki me je tako milo gledalo v zadnji pozdrav, a ni bilo pomoči, treba je bilo zapustiti svoj rojstni kraj in iti po svetu s trebuhom za kruhom. Tako sem prišel ves potrt in žalosten na kolodvor Trnovo II, Bistrica in si kupil listek do Ljubljane. Ko pridem v Ljubljano, bila je ravno nedelja, vsi ljudje so bili praznično oblečeni

— gospodje, gospe —, doma so me učili, da moram vsakega gospoda ali gospo pozdraviti s tem, da se odkrijem in jim želim dobro jutro ali dober dan.

Ker sem pa videl, da bilo vse preveč odkrivanja, sem pa kar klobuk v rokah nosil in končno se vsedel na klopico in premišljal kam sem prišel, zopet sem se spomnil, da moram naprej. Stopil sem na kolodvor in vprašal postajenačelnika, seveda po nemško, kdaj odhaja vlak na Zidanimost (Štajnbrik). Povedal mi je, da imam še dve uri časa. To so bile najdaljše ure kar se jih spominjam in kaj me je še vprašal ta ljubljanski škric, čegrem v Ameriko, da mislim pogegniti vojaški službi. Jaz pa sem mu seveda prav moško odgovoril, da grem iskat službe kot trgovski pomočnik. V potrdilo sem mu pomolil pod no scesar-sko znamko, ki je stala tri goldinarje in s katero sem lahko dokazal, da sem upravičen iti širom Avstrije za delom, kot trgovski pomočnik.

Ko pa sem odšel 7 kron za vozni listek, tedaj pa sem se spomnil, da bi bil moral kupiti vozni listek do Inomosta in ne do Zidanimosta, želim si misliti, sedaj pa je šlo 250 očetovih goldinarjev, a vse to je bila moja sreča, ko sem se pripeljal v Zidanimost (Štajnbrik) sem pa brž kupil listek za Inomost. Prišel sem zopet na železniški voz in sicer drugega razreda. Prav v tisti voz pa je vstopil 6 mladih gorenskih fantov. Kar stopi eden izmed fantov k meni in me vpraša kam sem namenjen. Jaz mu seveda povem, da grem do Inomosta gledat za delom. A fant pa mi ni hotel verjeti in mi pravi: "Kaj boš tajil, saj vemo da rgeš v Ameriko, kar povej po pravici, saj smo tudi mi na isti poti. Ta-le je bil že dvakrat v Ameriki in on nas vodi. On govori 5 ali 6 jezikov. Nič se ne boj, saj se bomo skupaj vozili."

Tako sem se podal in povedal, da v resnici mislim v Ameriko. Seveda so tudi oni mislili, da sem kak mlad detektiv, ko smo se pa spoznali in zaupali drug drugemu, tedaj so se pa odprle tiste zelene steklenice domačega brinovca in slivovke, jaz sem pa izvelkel moje dva palce debelo klobaso in imeli smo tak piknik, da je bilo veselje. Od tistega časa vedno ljubim Gorenjce, čeprav mogoče bo Jože Kastelec malo po strani pogledal, češ, kaj smo pa mi Dolenjci? Kaj mogoče mi nisimo za nič? Kar potolaži se Joža, tudi ti boš prišel na vrsto in za vsa tvoja dobra dela v naši naselbini boš dobil javno priznanje.

Pri tem mojem opisovanju se bom spomnil na vse moje prijatelje in znance. Danes smo pa še v Inomostu na Tirolskem. Kako smo pa od tam zlezli ven boste pa čitali v prihodnjem dopisu.

France s clev. hriba.
(Dalje prihodnjič.)

— Zaradi nepredvidnega ravnanja z orožjem obsojen. Pred okrožnim sodiščem v Mariboru se je zagovarjal 28 letni lovski čuvaj Franc Foršnerič iz Spod. Brega pri Ptujju. 19. sept. lanskega leta se je pripeljal s kolesom k posestniku Rudolfu Vajsu. Puško in kolo je pustil pred hišo ter vstopil v vežo. Puška pa je bila nabita in ni bila zavarovana 15 letni Viktor Vajs je vzel puško ter stopil z njo k oknu spalnice. Poklical je svoja dva brata, da jima pokaže orožje. Ko je 7 letni Slavko radovedno pogledal skozi okno, je Viktor nameril orožje proti njemu. Puška je naenkrat počila in strel je dečku razbil lobanjo, da je bil na mestu mrtve. Foršnerič je bil zaradi tega obsojen na 3 mesece zaloge zapora pogojno na 3 leta.

Vzhodna Afrika kakor jo vidi človeško oko

O podnebnju v tem delu Vzhodne Afrike, kjer je nameščena italijanska severna armada (piše poročevalec Webb Miller), imajo v Evropi in Ameriki čim najbolj zmotne pojme. Splošno sodijo, da je tu neznanstvo vroče in tudi neznan-sko nezdružljivo, saj so sploh takega mnenja o Afriki. In zato prihajajo semkaj evropski častniki in drugi civilisti v taki opremi, ki kar ni uporabna za te kraje. Seveda je na prilično majhni obrežni prog, vzdolž Rdečega morja, naravnost peklensko vroče. Ondi je ozračje vlažno in zato hlo in čim se malo zgameš, si že ves prepoten. Tod je tako nemarno in gnusno podnebje, da more razen v Massaui in Assadu, le malo Evropecev prestatati na tem delu Afrike.

Popolnoma drugačno pa je na širni abesinski planoti, kjer se obrobna gorovja prav iz doline dvigajo do 6000 in 8000 čevljev visoko. V suhi dobi je podnebje enako španskemu. Ozračje je hladno in poživljajoče — celo na opoldanskem soncu je takšno — in Evropeci morejo biti tu prav tako oblečeni kot doma. Seveda je prav, da imaš tropsko čelado zoper navpično padajoče sončne žarke. Pet minut prej, preden sonce zatone, se ozračje tako ohladi, da je mrzlo, kar je nevarno radi prehlada, saj so Evropeci vajeni bolj enakomernega podnebnja. Koj, ko se stemni, se je treba obleči v gorko suknjo in sviter. Ponoči je treba pa troje volnenih plaht, da se segreješ v postelji. Sinoči sem spal v šotoru v bivaku italijanske pehote v Adi Ugriju. Tako me je zeblo, da sem se moral spet obleči in se pogniti vrh plahte še s suknjo in šotorovino in sem se zvil v klobčič ko jež. Navzlic vsemu pa od mraza niti zaspati nisem mogel. A čez pol ure po sončnem vzhodu je bilo že tako vroče, da nisem mogel biti razoglav na soncu.

Novinci dobijo takozvano hribovsko bolezen, ker je planota tako visoka. Prve dni sem imel hude bolečine v glavi in krvavel sem iz nosu in grla. Zmeraj me je nekaj dušilo in če sem šel le sto metrov daleč, je bil ves izčrpan. Hoja po stopnicah je bila pravcata muka in večkrat sem moral počivati! V glavi mi je šumelo, čutil sem, kakor da mi hočejo oči planiti iz jamic. Čez teden dni pa sem se polagoma privadil, dasi sem še danes naglo utrujen in me sieherno gibanje izčrpa in me začne dušiti v prsih. Zdise, da se italijanski vojaki in delavci hitro privadijo temu podnebnju in malokdaj dobijo hribovsko bolezen. Videl sem jih na tisoče, ki so po osem ur na dan delali s krampom in z lopato, ko so gradili ceste, pa so bili povsem zdravi in čili.

Abesinska planota ni rodovitna, le v dolinah je bujnejše rastlinstvo. Raste pa tenka, žiči podobna trava, kakteje in nizko, trnjevo drevje. Domačini se po malem bavijo z živinorejo. Po ozkih dolinah pridelujejo duro, to je nekakšno proso, poglavitna hrana Abesincev. Dura je podobna koruzi, strok vsebuje drobno zrnje; vendar raste tudi prava koruza.

Kjer se nagiba planota k abesinski meji, so doline bolj široke in tla so čudovito rodovitna; tu je mastna ilovica in rdeč-kastorjava prst. Kmečki del italijanskega vojaštva je naravnost navdušen radi te rodovitnosti. V Adi Quali mi je pravil tak vojak, da je v 25 dneh posejal kos zemlje z graham, redkvico, solato, repo in drugo povrtnino in je tisti vse doraslo in dozorelo.

Te plodovite doline na meji, južno od Asmare, so pokrite s preprogo temnozelenih njiv duré in koruze. Velike črede af-

Nekaj zanimivosti iz šerifovega urada v okraju Cuyahoga

3. JETNIŠKA BOLNISNICA

V jetniško bolnišnico pride vsako leto na stotine oseb, ki so podvrženi uživanju narkotičnih omamil. Mnogi so obtoženi tudi drugih prestopkov. Ti nesrečneži dobijo zdravniško in bolniško postrežbo.

Jetniška bolnišnica ima zdaj dobro opremljeno varo. Tukaj pridejo samo bolniki. Tukaj se ne daje nikomur kake prednosti. Ta bolnišnica je pod nadzorstvom jetniškega zdravnika dr. A. V. Frieda. V pomoč mu je Dan Patty, izkušen bolniški strežnik in drugi trenirani pomočniki.

Bolniški štab obstoja iz treh moških strežnikov in ene registrirane bolničarke. Eden izmed teh je v službi vse ure, podnevi in ponoči.

To je zopet ena izmed jetniških izboljšav pod administracijo Martin L. O'Donnella. Pred administracijo šerifa O'Donnella je okrajna jetnišnica kupovala mnogo narkotičnih omamil za jetnike, ki so bili temu podvrženi. Stroške so nosili davkoplačevalci.

Odkar je pa prišel v urad šerif O'Donnell, se ne dajejo več omamilna sredstva jetnikom. Zdravila se dajejo samo po direktivi jetniškega zdravnika.

Številke, ki jih je izdala federalna vlada kažejo, da je okrajna ječa kupila v 1935, predno je šerif O'Donnell prišel v urad, 2.500 1/4 granov tablet morfija. V letu 1936 je okrajna ječa kupila 2.000 1/4 granov morfija. Pod šerifom O'Donnellom se je to popolnoma opustilo.

Sedanji šerif ni kupil niti enega grana omamilnih sredstev za rabo jetnikom v okrajni ječi. Jetniki, ki so podvrženi uživanju narkotičnih sredstev so zdravljeni po jetniškem zdravniku. Mesto omamil, dobe zdravila. Omamila, ki so bila v zalogi, ko je sedanji šerif prevzel urad, se je izročilo Clevelandski mestni bolnišnici.

Vi in vaši prijatelji ste vabljeni, da si ogledate ječo in pregledate nje upravo. Obisk uredite lahko v šerifovem uradu.

Martin L. O'Donnell, šerif

Glavni deputij Clarence M. Tylicki, deputiji: Charles F. Wing, Michael J. Kilbane, Harry Brown, Anthony McGinty, Arthur Burns, Peter Beedlow. Tajnica Miss Marie Plechaty. Dr. A. V. Fried, jetniški zdravnik. Dan Patty, strežnik.

Civilna divizija: glavni deputij John Gillespie, deputij Paul O'Donnell.

Slovenski deputiji: Bertha Cerevnick, Joseph Gornick, Joseph Kovach, Anton Kusan, Lawrence Leskovec, Ernest Modic, Nicholas Markusic, Lea Plecko, Anton Zakrajšek.

riške goveje živine, ki ima dolge roge in grbo, se pa sejo po obronkih, in dosti je tudi velikih, mršavih koza; pasejo jih črni zamorski pastirski v belih ogrinjalih.

Proti vzhodu se zniža planota in naglo pada proti sudanski ravnini. Ondi je jako vroče in pokrajina sliči goli puščavi.

Ko sem se nekoč vozil z avtomobilom, sem v enem samem dnevu zašel v tri podnebja. Kakih 100 km južno od Asmare preko Henafene smo prišli v razsežno, prašno dolino, ki je bila polna trnjevega grmičja; pokrajina je bila taka, kakršno nam na miljih kažejo kot domačijo levov. Glede na živali so ondi hijene, šakali, lisice in velike kače. Stotnik Albamonte, poveljnik utrdbे Suarez, ki stoji na 1000 m visoki, strmi pečini, je dejal, da mora dati vsako noč privesti vseh 175 konj iz doline na hrib, ker je v dolini neki mrčes, ki je tako nevaren konjem, da v enem dnevu poginejo, če jih le enkrat piči. Nato mi je pokazal pasti za hijene, ki jih privabljaajo z gnili mesom. — V dolini smo videli govejo živino, ki je bila vsa sestradana, da so ji rebra štrlela izpod kože in so grbe kar splahnile. Dejali so mi, da se mora to govedo pasti osem mesecev na pašnikih, pa dobi spet grbe, ki so polne toščice. Rastlinstvo visoke planote, ki smo se peljali po njej, vsebuje evkaliptusovo drevje, nizko grmičje in čudovita drevesa, ki imajo za svinčnik debelo, cilindrično ukrivljeno listje. Izmed ptic smo videli le sokole, jastrebe in velike, črne, vrani podobne ptice.

Povsod, kjer je višavje nad 1000 m visoko, je podnebje izvrstno za Evropece in je tudi zdravo, le malarije se tudi tukaj dovolj nalezajo.

MNOŽINE SLADKORJA

Več kakor šest milijonov ton sladkorja so porabili Amerikanci preteklo leto. Približno sedem desetink omenjene množine je bilo pridelanega doma, tri desetinke pa na Kubi in drugih deželah.

Povsod, kjer je višavje nad 1000 m visoko, je podnebje izvrstno za Evropece in je tudi zdravo, le malarije se tudi tukaj dovolj nalezajo.

MNOŽINE SLADKORJA

Več kakor šest milijonov ton sladkorja so porabili Amerikanci preteklo leto. Približno sedem desetink omenjene množine je bilo pridelanega doma, tri desetinke pa na Kubi in drugih deželah.

IZ DOMOVINE

—Mat 5 nepreskrbljenih otrok pobegnili od doma. Strojni ključavničar Vid Saolek iz Solnice ob Dravi je prijavil policiji, da je pred dnevi od doma odšla njegova žena Kristina. S seboj je vzela le nekaj denarja in zapestno uro, vredno 300 dinarjev. Doma je pustila 5 nepreskrbljenih otrok.

—Zemeljski plin na Hrvatskem. Geologi so mnenja, da so v Kravskem, 25 km daleč od Zagreba, velika ležišča zemeljskega plina. Začeli so vrtati globoke jame za pridobivanje plina. Doslej so prišli 700 m globoko. Pričakujejo, da bodo v najkrajšem času prišli do plina. Tak plin je posebno uporaben za pogon motornih vozil. To bi prišlo zelo prav v današnjih časih, ko tako zelo primanjkuje bencina.

—V peči je imel skritih 8.000 din. Posestnik Ivan Tajnšek je precej pozabljiv. Doma je iz okolice Velenja. Kmalu po božičnih praznikih je bil napaden od dveh hudih razbojnikov, ki sta mu pobrala večjo vsoto denarja. Orožnikom je prvotno trdil, da sta mu razbojnika vzela tudi 8 lepih, prav novih jurjev. Sedaj je Tajnšek orožnikom javil, da jih je skril še pred roparskim napadom in je na nje popolnoma pozabil.

Če verjamele al' pa ne

Osel je rekel konju: "Kaj boš ti, ki bo kmalu po vas. Avtomobili bodo kmalu izpodrinili konje, oslov bo pa vsak dan več na svetu."

"Ko sta se obtoženca obdelovala s stoli, zakaj ju niste skušali pomiriti?"

"Saj sem hotel, pa ni bilo pri roki nobenega stola več."

"Zakaj pa vaši otroci vedno jokajo?"

"Sam ne vem zakaj. Saj jih vedno tepem, da ne bi, pa nič ne pomaga."

WINNETOU

Pe nemškem tiskarju K. Mayu

Tako sva ugibala. In kakor vsikdar, je tudi topot bistroumni Winnetou pravo zadel. Pa žal ne vsega. Kdo bi si bil tudi mislil, da naju čaka tako presenečenje. Da sva slutila, kdo je v bližini, — ne vem, če bi bila obvladala svojo razburjenost in ostala na zunaj mirna. Dogodki so šli čisto drugo pot, nego sva mislila, in z njimi tudi Winnetouovo in moje življenje —.

Warton in sin sta nama ponujala konja. Počila da sta si, sta pravila, in da lahko spet peš potujeta. Pa odklonila sva. Laže sva jih opazovala, če sva hodila nekaj korakov za njimi.

Ko se je zvečerilo, bi se bila najrajši jezili dalje, na odprti preri. Odprt svet je za taborenje najbolj priporočljiv, ker nudi prost razgled na vse strani. Nihče se nam ne bi mogel neopaženo približati. In sumila sva, da nas bodo ponoči zalezovali.

Toda zapihal je proti noči oster, mrzel veter, dež je prinesel in vsi bi bili premočeni. Zato smo rajši jezili dalje, tako dolgo, da smo našli gozd.

Na robu gozda je rastle košatolistno drevje, vsaj za silo je bilo suho pod njim. Seveda pa je tudi gosta podrast nudila najlepšo priliko za zalezovanje in prisluškovanje. Toda zdela sva nevarnost v zakup za udobnost, da smo bili vsaj na suhem.

Winnetou je pregledal goščavo, pa ni našel nič sumljivega. Utaborili smo se. Upal sem, da bova s podvojeno pazljivostjo nevarnost pravočasno opazila.

Za večerjo smo si delili zalogo. Najina zaloga je bila preračunana sicer samo za dva človeka, pa tudi Rollins je bil preskrbljen, opustil je svojo odurno neprijaznost in postregel "ubogim sopotnikom." Vsi smo imeli dovolj in še ostalo nam je. Drugi dan pa smo itak lahko nastrelili divjačine.

Po večerji bi bili morali prav za prav leči in spati. Pa našim spremljevalcem še ni bilo do spanja, zivahno so se pogovarjali, čeprav sva jim glasno govorjenje prepovedala. Celo Rollinsu se je razvzrožal jezik, pripovedoval je dogodke iz svojega pedarskega življenja, pravil je, da jih je "sam doživel." Zato tudi z Winnetouom nisva mogla zaspati, bedela sva, govoriti pa se nam ni ljubilo.

Njihovo govorjenje se mi je zdelo sumljivo, vsaj čisto slučajno da ni, sem sodil. Bila je podoba, kot da namenoma toliko govorijo. Ali so morebiti hoteli s svojim govorjenjem odvigniti najino pozornost od okolice —? In udušiti šum, ki bi ga utegnil povzročiti oglednik —?

Pogledal sem k Winnetouu.

Tudi njemu se je zdel položaj sumljiv. Vse svoje orožje je imel tesno pri roki, pripravljeno, da ga lahko vsak hip pograbi. Obenem je ostro pazil na okolico, posebno na rob gozda. Seveda tako, kakor to znajo le Indijanci. Oči je imel napol zaprte, zdelo se je, da dremlje. Toda izpod trepalnic je najskrbneje vse opazoval.

Razume se, da sem tudi sam ostro pazil.

Dež je prenehal in tudi veter se je polegel. Najrajši bi bil preložil tabor ven na prerijo, pa sumljivo bi bilo tovarišem in ugovarjali bi bili. Zato smo ostali, kjer smo bili.

Ognja nismo zakurili. Izgovarjala sva se, da smo na ozemlju Siouxov, ki da so belim zelo nevarni, in da bi ogenj privabil oglednike, ki bi se utegnili potikati po preriji. Najin pravi namen je bil seve drug. Ogenj bi nas bil namreč tudi izdal zaveznikom naših čednih sopotnikov. In povrh se v temi ne samo bolje sliši, ampak tudi bolje vidi.

Vsaj pravi westman bo prej opazil oglednika, ako sam sedi v temi, ko pa če mu ogenj jemlje vid. Slišala zaenkrat nisva mnogo, ker so tovariši gnali tak hrup, tem marljivejše pa so bile najine oči.

Sedela sva tako, da sva bila obrnjena v gozd, kajti od tam sva morala pričakovati sovražnika, če je vobče mislil priti. Srpasti mlaj je priplaval izza gozda in obseval s svojo motno lučjo vrhove dreves. Tovarišem je še nevezdržno tekla beseda, niso sicer nama naravnost pripovedovali, pa vendar so besede tako zasukavali, da sva njihov namen prav lahko uganila. Vezati so hoteli najino pozornost in jo odvigniti od okolice.

Winnetou je ležal v travi, naslanjal glavo na levi komolec in "dremal." Seveda sem le jaz vedel, da se pod to navidezno malomarnostjo skriva najostrejša pozornost.

In tedaj sem opazil, kako je počasi in rahlo skrčil levo nogo v oster kot. Ali je morebiti nameraval strel ob kolenu, tisti slovit, najtežavnejši strel, kar jih pozna westmanska šola divjega zapada —?

Ta strel je posebnost divjega zapada in reči moram nekaj besed o njem.

Recimo, da sedim ali pa ležim zvečer ob taborskem ognju, sam ali pa med tovariši. Puško imam, kakor je pravilo na divjem zapadu, ob desnici, pripravljeno, da jo lahko vsak trenutek zagrabim. Tedaj opazim dvoje oči, ki prežijo na mene iz grmovja. Temno je, obraza ni videti, pa oči vidim dobro, ker je oglednik nepreviden in ne gleda izpod povesenih trepalnic. Njegove oči se svetijo v rahlem blesku, ki je tem močnejši, čim bolj mož napenja oči. Oči se namreč človeku v temi res svetijo, prav kakor se svetijo tudi živalim, na primer mački, psu. Seveda ni lahko opaziti bleščočih se oči v temi, med vejevjem in listjem, ki se maje v vetru. Nauči se tega človek nikdar ne, bistro oko mora biti prirojeno.

Ako torej vidim dvoje takih oči in če vem, da so oči sovražnega oglednika, si moram rešiti življenje, moram oglednika ustreliti, in sicer v čelo med očesi, kajti očesi sta edino, kar vidim. Če pa bom pograbil za puško in pameril, me bo oglednik videl, bo razumel, kaj nameravam, in se be seveda jadrno umaknil. Pomeriti moram torej tako, da ničesar ne bo opazil.

In tako pomerim edino le pri streli ob kolenu. Sede ali leže v travi namreč upognem koleno toliko, da meri podaljšana črta stegna naravnost v sovražnikove oči. Potem sežem po puško, pa malomarno, ravnodušno, kot bi se hotel igrati z njo, si jo prislomim a stegno, tako da leži cev točno v podaljšani črti stegna in da meri torej naravnost v oglednikove oči. In potem sprožim.

Tako meriti in streljati je seveda zelo zelo težko. Puško smem vzeti samo v desno roko. Če bo primor z obema rokama, ne bo prizor več tako nedolžen in oglednik bi utegnil namero zasamiti. In s samo desnico moram puško naravnati, jo trdno držati ob stegnu in varno sprožiti. In poleg vseh teh težkoč še tudi meriti ne morem točno z vizirjem. In moj cilj je dvoje lahko se bleščočih oči sredi vejevja in listja, ki ga morebiti še tudi veter maje! Izmed sto strellov morebiti eden pogodi tak cilj.

Winnetou je bil seveda močnejši v tej umetnosti. Tudi mene je poučeval v takem streljanju. Mnogo sem se vadil in nazadnje sem se tudi tega strela naučil.

(Dalje prihodnjič)

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Pred Hagijo Sofijo — Odkriti mozaiki — Skozi cesarska vrata — V nekdanji stolici carigradskega patrijarha — Iz zgodovine Hagije Sofije.

Avto je naglo zdrčal nizdol po Galati, nato pa po 450 metrov dolgem mostu, ki drži preko Zlatega roga ter veže Galato in Pero z Stamboulom. Most ob katerem so na obeh straneh stale večje in manjše ladje ter ribiški čolni je izgledal kot kak pomol; ljudje so hiteli sem in tja preko mostu peš in na vozilih, da je izgledalo kakor pravcato mravljišče. Na južnem koncu mosta zavije šofer na levo po cesti, nato v klanec in v nekaj minutah sem na nekdanjem trgu cesarja Justinjana, kjer stoji Hagija Sofija. Brž plačam šoferja ter izstopim.

Pred menoj je stala v vsej svoji veličini Hagija Sofija, štirje minareti, ki stoje vsak na enem vogalu jo sicer kazijo in njeno lepoto tudi znatno kvarijo razni prizidki. Na prvi pogled se vidi, da to ni njeno; ni prizidki ni minareti: vse to so ji dali Turki, ki so to stavbo zaslužili ter jo porabili za mošejo. Toda vsa ta turška navlaka ne zmaliči veličine, katero so ustvarili najboljši svetovni mojstri 6. stoletja, ki so zgradili to čudovito stavbo, katere kupola je tako vzvišena in lepa, da je Hagija Sofija še vedno ponos Bizanca ter kraljica Carigrada. Tega ponosa in veličine ji ni mogel vzeti niti polumesec, ki se je zasvetil na njej potem, ko so jo oropali križa.

Dolgo sem želel videti to tako odlično stavbo, ki je bila ena izmed treh, katere sem izrecno želel videti. Prva od teh je cerkev Božjega groba v Jeruzalemu, druga cerkev sv. Petra

v Rimu in tretja pa Hagija Sofija v Carigradu. Okrog teh je bilo v glavnem osredotočeno moje potovanje, ki se je vsled velike razdalje od ene do druge tako raztegnilo, da je bila ta pot nenavadno dolga, toda zanimiva.

Priti v Carigrad, pa si ne ogledati Hagije Sofije je isto kot biti v Rimu pa ne videti cerkve sv. Petra. Zato sem jaz porabil prvo priliko, da si ogledam Hagijo Sofijo, v katero priti pa ni tako lahko kakor v cerkev sv. Petra v Rimu, ko lahko prideš kadar hočeš, zjutraj, čez dan ali pa zvečer. Hagija Sofija je odprta šele ob 10. uri dopoldne, potem pa nekako do 5. popoldne in pri vstopu je treba plačati primeren bakšiš, ker Turki ne dajo nič zastonj.

Tu ni tako kot v Rimu, ko si človek poljubno brez vsake vstopnine ogleda najlepše stavbe; tukaj je treba plačati tudi če se gre v navadno mošejo. Kristjani tega seveda nimajo, zlasti Katoličani tega ne poznajo in so slehernemu na stežaj odprta tudi najbolj slavna svetišča.

Pri vходу, ki je na južnozadnji strani plačam 11 turških piastrov, nakar dobim zeleno vstopnico z napisom "Aya Sofia Muzesi." To pove, da je ta stavba, ki je bila nekoč krščanska cerkev, po osvojitvi Carigrada po Turkih pa glavna mohamedanska mošeja, sedaj — muzej. Reformator Turčije, Mustafa Kemal paša je odredil, da Hagija Sofija preneha biti mošeja ter postane muzej. Pač skrajno ponižanje, ki ga je doživela stolica sv. Ignacija! Kaj bi rekel cesar Justinjan, ko bi videl ta svoj umotvor tako ponižan in oskrunjen; z kakšnimi občutki bi jo gledal apostol Slovanov sv. Ciril, ki je čisto gle-

dal to stavbo in kako bi se počutili ob pogledu na nekdanjo stolico patrijarhi sv. Ignacij, Focij, Cerularij in drugi najvišji predstavniki Vzhodne Cerkve, ki so imeli tu svoj patrijarški sedež. Gotovo bi se jim izvil iz prsi vzdih: Ah, kako si ponižana in oskrunjena, ti prelepa hiša božja, posvečena Sveti Modrosti, zdaj pa so napravili s teboj kakor z vlačugo.

Stopam dalje in nad vhomom v predvor zagledam krasen mozaik v mavričnem polkrogu, ki predočuje Mater božjo, se-dečo na prestolu, v rokah pa drži dete Jezusa. Na Marijini levici je rimski cesar Konstantin, ko poklanja Mariji Carigrad, na Marijini desnici pa bizantinski cesar Justinjan, ki ji poklanja cerkev Svete Modrosti. Oba cesarja sta v slavnostnem oblačilu vzhodnih škofov ter cesarsko krono na glavi in svetniškimi sijajem okrog glave.

Mozaik je še izborno ohranjen, kljub temu, da je stoletja turške sužnjosti tičal pod beležem apna, s katerim so Turki po zavzetju Carigrada prebelili Hagijo Sofijo ter tako zakrili krasne mozaike in druge slike nekdanjega svetišča. Zdaj je zopet zagledal beli dan in poleg tega še več drugih, ki nazorno pričajo o njeni nekdanji lepoti.

Od tu stopim v krasni predvor, ki sega tja proti severovzhodu. Na desni strani dolgega preddvoja je 9 vrat, ki vodijo v svetišče; srednja vrata so "Pyle Vasilike" — Cesarska vrata, skozi katera je imel vstop v svetišče samo cesar, katerega je tu sprejel patrijarh. Nad vrati je v bron vrezana odprta knjiga, kjer je vrezano besedilo iz Evangelija sv. Janeza: "Jaz sem vrata; če gre kdo skozi mene noter, se reši; noter in ven bo hodil in našel pašo." Nad knjigo je golob v poletu; po vsej priliki Sv. Duh.

Više nad tem je krasen mozaik, ki predočuje Kristusa se-

dečega na zlatem z biseri in smaragdi okrašenem prestolu. Pred Njim na desni kleči globoko k tlom sklonjen bizantinski cesar; z desnico Kristus blagoslavlja, z levico pa drži odprto knjigo, kjer je z modrimi črkami zapisano: "Mir z vami. Jaz sem luč sveta." Više nad tem, na Kristusovi desnici, je v medaljonu preblazena Devica Marija, na levi pa v enakem medaljonu nadangel Gabrijel.

Tu skozi ta vrata, kjer je bil vstop v svetišče samo za cesarja, stopim v nekdanje svetišče, ki se deli v 3 ladje; najširša od teh je srednja. Premer svetišča je na dolžino 80,9, na širino 74,8, na višino pa 55 metrov. Ko sem vstopil sem se odkril, četudi je zdaj le muzej in sem pri tem videl kakega pol duca-ta ljudi, ki so malomarno hodili pokriti sem in tja, kot da so na kakem sejmu. Tako obnašanje v tem prostoru pa meni ni prav nič ugajalo. Ze lepota tega kraja človeka tako prevzame, da kratkomalo potegne klobuk z glave ter z spoštovanjem stopa po tem nekdanjem svetišču; tem bolj še, če ima kaj pojma kaj vse se je tukaj vršilo. Nekateri ljudje so v tem oziru res prave zarobe; gledajo sem in tja, občudujejo marmor, pri tem pa prav nič ne pomislijo na preteklost tako znamenitega kraja, ki zasluži vsestransko spoštovanje.

Počasnih korakov stopam dalje proti kraju, kjer je bil nekdanji glavni oltar. Ko preidem še nekako dve tretjini svetišča zagledam na desni strani srednje ladje, na tleh velik mozaik. To je prostor, kjer je patrijarh kronal bizantinskega cesarja. Tu se ustvim pa zamišljen zrem prostor kronanja. Bog ve koliko cesarjev je bilo pri vstopu na prestol tukaj kronanih; malo gotovo ne. Ko grem še dalje, pridem do prostora, kjer je nekoč stal glavni oltar; na desni je Minber, nekaka mohamedanska prižnica, na levi pa Hunkar mahfili, privatni sedež sultanov v katerem je sedel, kadar je bil pri službi božji; v sredini med tem nekoliko dalje pa je Mihrab, vdolbina proti kateri mohamedanci zroč opravljajo svojo molitev.

Na kraju kjer je bil nekdanji oltar se ustavim ter zrem po Hagiji Sofiji. Kakšna krasota, kakšna umetnina! sem vzkliznil, ko sem zrl na to nekdanje svetišče, iz katerega še danes odseva cesarska veličina, ki je gradila to stavbo ter ji dala vse, kar je premoglo bizantinsko cesarstvo. Ni me toliko zanimalo kar je turškega, ker to nekdanje svetišče le kazi in nič bi ne bilo odveč, ako bi vse kar je turškega z sultanovim sedežem vred šlo tja, kamor so šle ogromne temnozelenne plošče z velikimi zlatimi napisi iz korana, ki so nekdanj visele po stenah ter tako kazile svetišče, zdaj pa ležijo v skrajnem kotu pod galerijo ter čakajo, da jih spravijo ven iz te nekdanje hiše božje. Neprimerno bolj pa me je zanimalo to kar je bizantinskega in to je vsa notranjost, ki je v glavnem še prav taka kot jo je sezidal Justinjan

(Dalje prihodnjič)

IZ PRIMORJA

—Opatje selo. Pri Sv. Mihaelu se je zgodila te dni velika nesreča, ki je zahtevala človeško življenje. Skupina vojakov topničarjev, ki je imela nalogo pobirati strelivo, ki je ostalo še iz za časa svetovne vojne, je nalagala na voz veliko granato kalibra 75 mm v dvorišču Andreja Vižintina. Pri tem je granata padla in eksplodirala. En vojak je bil takoj mrtev, 3 osebe med temi 15-letna Emilija Devetak in 2-letni Milko Černič pa težje ranjeni, 5 oseb pa je dobilo lažje poškodbe.

—Trst, jan. 1940. Neznosna burja, ki je nekaj dni razsajala po Krašu in napravila pravo silbirsko zimo, ni napravila samo

mnogo materialne škode z odkrivanjem streh, požari in drugimi neizglednimi, temveč je tudi povzročila vrsto nesreč in zahtevala celo človeške žrtve. Pred dnevi so nekateri domačini našli na cesti med Sežano in Divačo truplo starečka, ki je bilo skoro popolnoma pokrito s snegom. Ker ga niso mogli priversti k zavesti, so brž poklicali zdravnika iz Sežane, ki je ugotovil, da je starček že mrtev. Umrl je zaradi mraza. Ugotovili so, da je truplo 76-letnega Mihaela Vatovca iz Lipan pri Košani. Mnogo so trpele predvsem naše lekarnice, ki morajo vsak dan rano zjutraj v Trst, kamor nosilo mleko. Zaradi tega je burja največkrat škodovala. Sežanska lekarna je bila prisiljena napraviti obvezovalnice za prvo pomoč za vse tiste, ki so bili prizadeti od burje in poledice. —Tik pred novim letom je postal žrtev velikega snežnega meteža posestnik Franc Kuzman iz Senožečke gore. Ko se je vračal iz Sv. Lucije ga je zajel snežni vihar v bližini Ponikev, da je z veliko muko moral gaziti po debelem snegu. Zaradi starosti so mu kmalu pošle vse sile in je tako obtičal v snegu. Naslednega jutra so ga našli zmznjenega. —Pri Senožečak so našli v grmu zmznjeno truplo neznanca, ki je imelo več ran in ki je bilo zelo okrvavljeno. Domnevajo, da je po sredi zločin. Po prvih poizvedovanjih mislijo, da gre za truplo Jurija Grisoniča, starega 56 let, iz Šmihela. S poizvedovanjem nadaljujejo.

—Jablanica, jan. 1940. Na našem županstvu je ostalo mesto umrlega uradnika Padovanija, ki je bil po rodu Rečan in pri nas nad 15 let, delj časa prazno. Na izpraznjeno mesto sta poleg drugih reflektirala dva domačina, absolventa srednje šole, ki sta tudi začasno nadomestovala umrlega uradnika. O uradnem razpisu izpraznjenega mesta sta oba domačina vložila prošnje za nastavitev. Zlasti enemu, ki bi imel prednost kot vojna sirota, je naš podešta Pilepič Arduino brez nadaljnjega zagotovila, da bo nastavljen. A ostalo je samo pri obljubi.

—Il Bistrica, jan. 1940. Graščina in njeno posestvo v Zabikah je pred časom prišlo v druge roke. Ustanova "Ente per la rinascita delle tre Venezie" ki je graščino kupila od graščaka Ivana Balcarika, je veleposestvo z žago prodala Benečanu dr. Giov. Campesinu. Na posestvu so nastanjeni italijanski koloni, ki opravljajo delo okrog živine, na polju pa jim pomagajo njihove žene in otroci. Ob večjih poljskih delih zaposli uprava graščine tudi po nekaj domačinov.

—Sežana, jan. 1940. Na postaji je nenadoma prišlo slabo 48-letnemu uradniku Berkoču Ignacu, ki se je zrušil nezavesten na tla. Poklicali so takoj rešilno postajo iz Trsta. Zdravnik je ugotovil, da je Bergoč umrl zaradi srčne kapi.

MALI OGLASI

Delo dobi

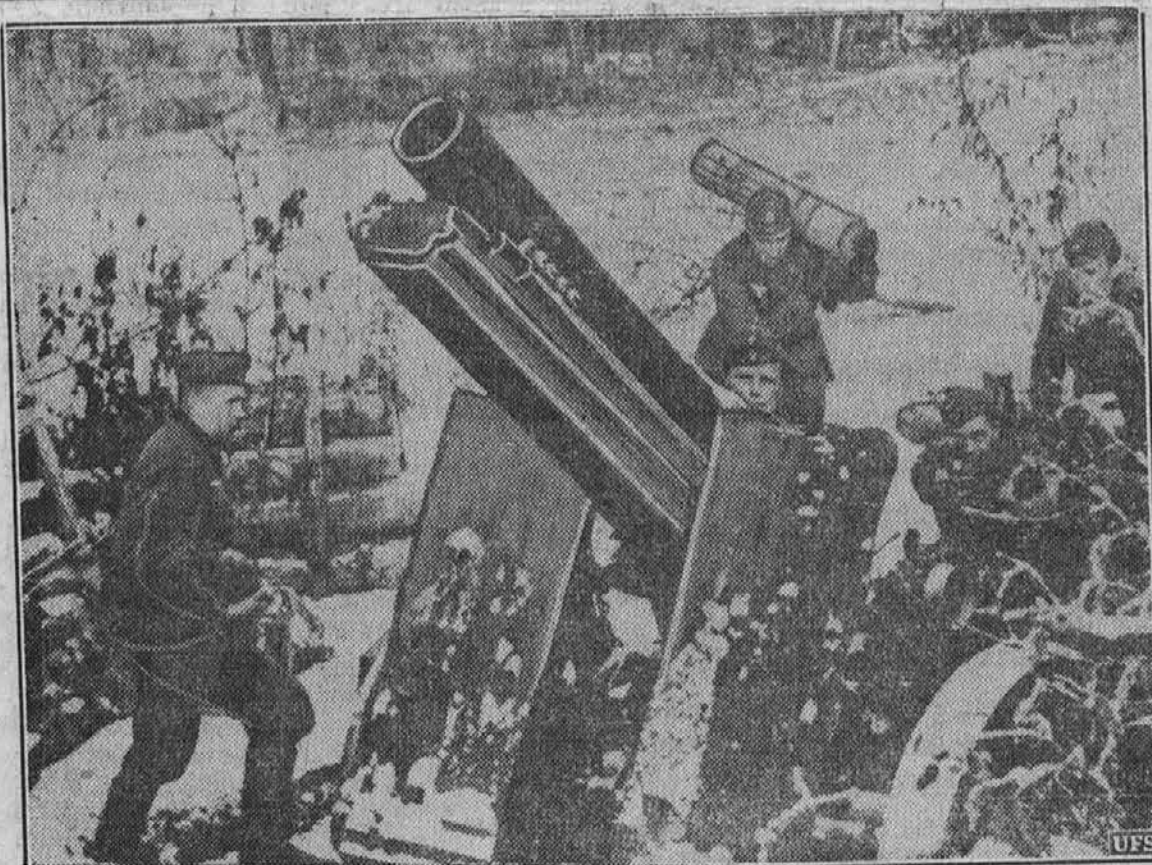
dekle za hišna opravila; lahko ostane čez noč. Vprašajte na 17202 Grovewood Ave. (60)

Delo dobi

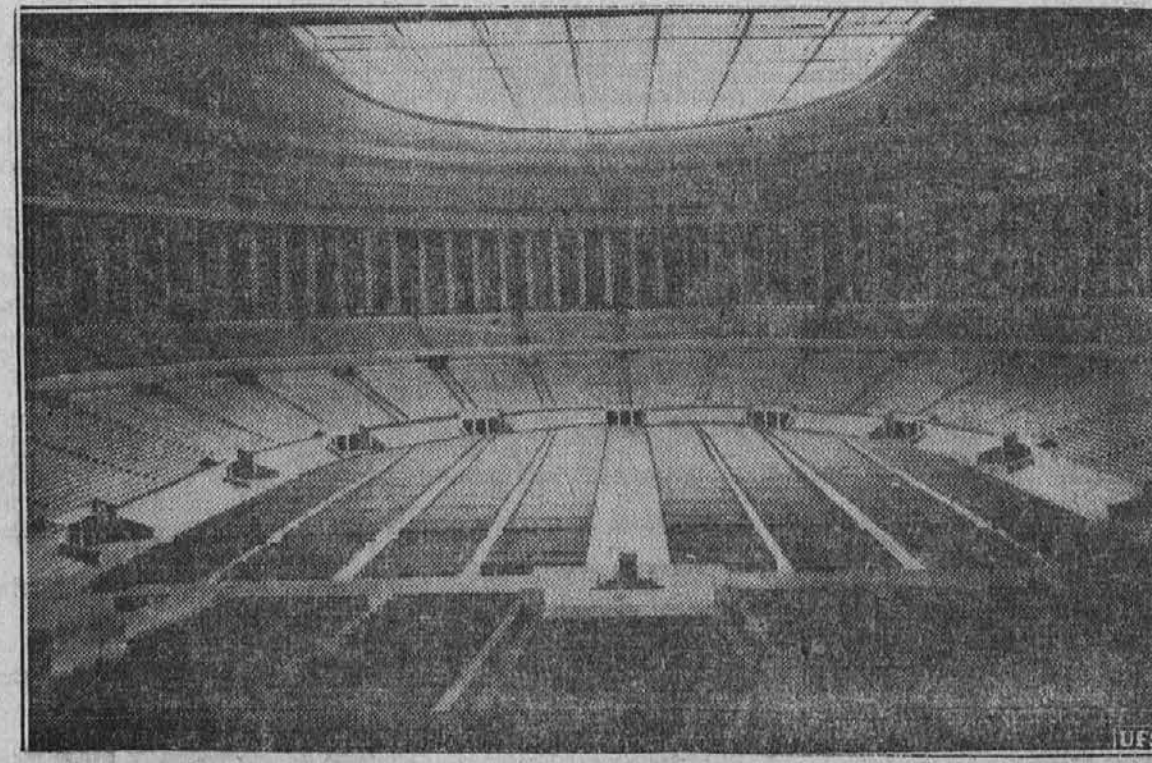
Išče se moškega za na farma. Mora znati ravnati s konji. Plača po dogovoru. Obrnite se na Jerry Strojina, R 3, Geneva, O. (62)

Za dober premog pokličite
MAR-KET COAL CO.
ENDICOTT 1588
1261 Marquette Rd.

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine
za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

Snežni zameti niso prizanesli niti zapadnemu bojišču, kjer se ponavljajo napadi na obeh straneh z precejšnjimi izgubami. Na sliki vidimo nemške topničarje na zapadnem bojišču.

V Nurembergu grade Nemci kongresno dvorano, ki pa se klub vojni blizu dograditvi. Prostoru bo za 30.000 oseb. Strop je v velikosti 475x623 čevljev, najvišja točka na strehi pa je 223 čevljev visoko. Postopje je zidano iz granita.

Oliver Twist

C. Dickens-O. Župančič

Bil je nekaj nad srednjo rast, nog pa očitno precej šibkih; a to ga ni prav nič oviralo, da ne bi bil občudoval svojih škornjev z zavahanimi golenicami, ki jih je opazoval z živim zadovoljstvom v njih vzvišeni legi.

"Bill, fantič moj," je dejala ta postava, obrnivši glavo proti vratom, "vesel sem, da te vidim. Skoraj me je bilo strah, da si pustil vso stvar v nemar, potem bi se je pa jaz na svojo roko lotil. Oho!"

Ta vzklik je razodeval veliko presenečenje, in ko se je gospod Toby Crackit vzklonil, mu je obstalo oko na Oliveru in vprašal je, kdo je to.

"Fantič. Samo fantič!" je odgovoril Sikes in si potegnil stol k ognju.

"Fantič Bistra Fagida!" je vzkliknil Barney in pokazal zobe.

"Fagina, e?" je vzkliknil Toby in gledal Olivera. "Ta bo lezel po cerkvah starim babam v žepe... tega fanta ne bi mogel preplačati! Ta gobec je njegova sreča."

"Ze prav, je že dovolj tega," mu je segel Sikes nestrno v besedo, se sklonil nad svojega zlenknjenega prijatelja in mu pošepetal nekaj besed v uho; nato se je gospod Crackit nebrzdano zakrohotal in je počastil Olivera z dolgim začudenim pogledom.

"In zdaj," je rekel Sikes, ko je zopet sedel, "ko moramo čakati, nam daj kaj jesti in piti, to nam bo dušo privezalo, vsaj meni. Sedi k ognju, mladič, in spočij se; zakaj nočjo boš moral se z nami, čeprav ne predaš."

Oliver je pogledal Sikesa v nemem, plahem začudenju; potegnil si je k ognju stol, sedel in si podprl bolno glavo z rokami; komaj da je vedel, kje je in kaj se vrši okrog njega.

"Tako," je rekel Toby, ko je postavil židek nekaj ostankov jedi in steklenico na mizo, "dobro srečo na lovu!" Vstal je napitnici na čast; varno je priskočil v kot prazno pipo, stopil k mizi, napolnil čašo z žganjem in jo izpil. Gospod Sikes je storil takisto.

"Se fantu požirek," je rekel Toby in nalil vinsko kupico do polovice. "Zvrni ga, nedolžnost!" "Zares," je rekel Oliver in je pogledal milo možu v obraz; "zares, jaz..."

"Zvrni ga!" je ponovil Toby. "Misliš, da ne vem, kaj ti tekne? Reci mu, naj pije, Bill."

"Bolj zdravo zanj!" je rekel Sikes in se potkal z roko po žepu. "Vrag me vzemi, ako ni v njim več nadlege kot s celim tropom Lisjakov. Izpij, ti prokleti mehi! Izpij!"

Zastrašen od pretenj obeh mož je Oliver naglo pogoltnil, kar je bilo v kozarcu, in takoj ga je začel lomiti krčeviti kašelj, kar je delalo Tobyju Crackitu in Barneyu veliko veselje in je še čemernemu gospodu Sikesu izvabilo smehljaj.

Ko si je nato Sikes potolažil lakoto (Oliver ni mogel ničesar použiti razen skorjice kruha, ki se je moral z njo posiliti), sta se iztegnila moža po svojih stolah, da bi malo pospala. Oliver je ostal na svojem stolu pri ognju, in Barney, zavil v volneno odejo, se je razprožil po tleh prav pred kaminsko mrežo.

Nekaj časa so spali, ali vsaj kakor da so spali, kajti nobeden se ni ganil, samo Barney se je vzdignil dvakrat, trikrat, da je naložil premoga na ogenj. Olivera je prišla težka dremota. Zdelo se mu je, kakor da blodi

po zapuščenih stezah, pa zopet po mračnem pokopališču, potem zopet, kakor da živi še enkrat ta ali oni prizor minolega dne — kar se predrami: Toby Crackit je poskočil na noge in naznanil, da je polni dveh.

Mahoma sta bila tudi druga dva pokoncu in vsi so se marljivo pripravljali na odhod. Sikes in njegov drug sta si omotala vrat in brado z velikimi temnimi pahovkami in si oblekla plašče, Barney pa je odprl omaro, vzel iz nje raznega orodja in ga naglo stlačil v žepe.

"Pokalice zame, Barney," je rekel Toby Crackit.

"Tukaj so," je odgovoril Barney in pokazal par pištol. "Dabili ste jih sabi."

"Dobro!" je odgovoril Toby in jih spravil. "Rogači?"

"Jih imam jaz," je rekel Sikes. "Vetrihi, ključji, svedri, slepiče — ničesar pozabili?" je vprašal Toby in si vtaknil in pričvrstil majhen navor z zanko pod škrice pri suknji.

"Vse v redu," je odgovoril njegov tovariš.

"Zdaj nam daj pa še drva, Barney. Dobro je."

Pri teh besedah je dal Barney Sikesu debel cepec, drugega Tobyju, nato je zapel Oliveru plašč.

"Zdaj pa kar!" je rekel Sikes in iztegnil roko.

Oliver, ki je bil ves omamljen od nenavadnega napora, vzduha in pijače, ki so ga posilili z njo, je segel Sikesu v roko.

"Primi ga za drugo roko, Toby," je rekel Sikes. "Poglej ven, Barney!"

Možak je stopil pred vrata in se vrdil s poročilom, da je vse mirno. Razbojnika sta odšla z Oliverom; na sredi. Barney je vse trdno pozaprl, se zavil kakor prej in je hitro zaspal.

Sedaj je bilo temno kakor v rogu. Megla je bila mnogo gostejša nego pred polnočjo, in ozračje tako vlažno, čeprav ni deževalo, da so se Oliveru lasje in obrvi po nekaj minutah osrežili od namrle mokrine, ki je plavala vseokrog. Prekoračili so most, potem so se držali proti lučim, ki jih je videl prejšnji večer. Niso bile daleč, in ker so hiteli, so skoro dospeli v Chertsey.

"Bliskoma skozi mesto," je pošepetal Sikes; "to noč ga ne bo krsta na cesti, da bi nas videl."

Toby mu je pritegnil; in hite-li so po glavni cesti malega mesta, ki je bila ob tej pozni uri čisto zapuščena. Tu pa tam je posijala medla luč iz kake spalnice, in kedaj je pretrgal raskav pasji lajež nočno tišino. Točla zunaj ni bilo žive duše, in mesto so imeli za sabo, ko je bila ura dve.

Pospešili so korake in krenili po poti, ki je držala na levo roko. Ko so prehodili po priliki četrtilji, so se ustavili pred hišo, na samem; zid je tekel okoli nje; Toby Crackit si je malo oddahnil, nato je splezal kot bi trenil na vrh.

"Zdaj fanta," je rekel Toby. "Dvigni ga, jaz ga bom prijel."

Preden se je ugnel Oliver ozreti, že ga je prijel Sikes pod pazduhami in v treh, štirih sekundah sta ležala s Tobyjem v travi na oni strani. Takoj za njima je prišel Sikes. In opretal na svojem stolu pri ognju, in Barney, zavil v volneno odejo, se je razprožil po tleh prav pred kaminsko mrežo.

Nekaj časa so spali, ali vsaj kakor da so spali, kajti nobeden se ni ganil, samo Barney se je vzdignil dvakrat, trikrat, da je naložil premoga na ogenj. Olivera je prišla težka dremota. Zdelo se mu je, kakor da blodi

kolena.

"Vstani!" je zamrmral Sikes, trepetajoč od jeze, in potegnil pištolo iz žepa. "Vstani, če ne, ti razbrizgam možgane po travi!"

"O, za božjo voljo, pustite me!" je vzkliknil Oliver. "Pustite me, naj zbežim in na polju umrem. Nikoli ne pridem blizu Londona... nikoli, nikoli! O, imejte usmiljenje z menoj, ne silite me krasti. Za vse svete anjele božje, usmilit se me!"

Mož, kateremu so bile namenjene te besede, je strašno zaklel in napel petelina pri pištoli, kar mu je Toby izbil iz roke, zamaši dečku usta in ga odvrle proti hiši.

"Stoj," je siknil mož, "streljati tukaj ne kaže. Ali samo črhni mi, pa ti prebijem črepinjo na en mah. To ne naredi hrupa, pa je prav tako varno in bolj usmiljeno. Ala, Bill, vlomi oboknici. Sedaj se bo že držal, na mojo odgovornost. Videl sem že pobiče, priletnejše od njega. V mrzlici so uganjali minuto, dve prav take burke."

Sikes je klical strahovite kletve Faginu na glavo, da mu je poslal Olivera na tako podjetje, medtem pa je pritiskal z navrom krepko, a brez hrupa. Toby mu je malo pomagal, in po kratkem času so bile oboknice na stečaj odprte.

Bilo je majhno zamreženo okno na zadnji strani hiše, pet in pol čevlja ali kaj iznad tal, in je

govornost. Videl sem že pobiče, priletnejše od njega. V mrzlici so uganjali minuto, dve prav take burke."

Sikes je klical strahovite kletve Faginu na glavo, da mu je poslal Olivera na tako podjetje, medtem pa je pritiskal z navrom krepko, a brez hrupa. Toby mu je malo pomagal, in po kratkem času so bile oboknice na stečaj odprte.

Bilo je majhno zamreženo okno na zadnji strani hiše, pet in pol čevlja ali kaj iznad tal, in je

BRAZIS TAILORS

vam nudi najnovejšo v izgotovljenih

OBLEKAH IN POVRŠNIH

vse volna

\$16.50 in več

Narejene po meri; mnogo vzorcev

\$22.50 in več

Naročite sedaj za veliko noč

6113 St. Clair Ave.

Zgoraj na sliki je dr. I. Q., "The Mental Banker," ki bo navzoč v letni "Food show and household Appliance Exposition," ki se vrši v Public Hall 7. do 15. marca vsak dan, razen ob nedeljah. Na razstavi bo tudi kontest za vsakorvrstno pecivo.

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska

katoliška podporna organizacija v Združenih

Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska

Katoliška Jednota

Glavni urad v lastnem domu: 351 No. Chicago St., Joliet, Illinois

POSUJE ŽE 46. LETO

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi

Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA OKROG \$5,000,000

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 119.80%

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem

in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 185

V Clevelandu, Ohio je 15 naših krajevnih društev.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega

obstanja nad \$7,000,000

GESLO K. S. K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, pošten in solventni podporni

organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer

se lahko zavaruje za smrtne, razne poškodbe, operacije, proti bo-

lezni in onemoglosti.

K. S. K. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16.

do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se

lahko od \$250 do \$5000 posmrtnine.

V Mladinskem Oddelku K. S. K. J. se otroci lahko zavarujejo v

razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo

nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen,

dasi zavarovalnina z vsakim dnem narašča. V slučaju smrti otroka

zavarovanega v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovanega v

razredu "B" se plača do \$1000 posmrtnine. Otroka se lahko tudi

zavaruje za dobo 20 let, nakar prejme zavarovani svoto izplačano v

gotovini.

BOLNISKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00: \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na

teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu pet najmodernejših vrst zavarova-

vanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim

rezervo izplačano v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih asse-

mentov.

Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote," ki iz-

haja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega

dobi vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral(a) biti zavarovan(a) pri

K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če se nisi član ali

članica te mogoče in bogate podpore organizacije, potrdi se in

pristopi takoj!

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi moralo biti

društvo, spadajoče h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli se nimate društva,

spadajočega k tej solventni katoliški podporni organizaciji, ustano-

vite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 60. leta. — Za na-

daljša pojasnila in navodila pišite na glavne tajnika: JOSIP

ZALAR, 351 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

1876

1940

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtem srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je izdihnila svojo blago dušo naša preljubljena in nikdar pozabljena soproga in mati

Rozalija Zupančič

ROJENA ČERNOLOGAR

Po dolgi in mučni bolezni in sprevidena s svetimi zakramenti je zatisnila svoje mile oči in za vedno v Bogu zaspala dne 12. februarja 1940 v starosti 63 let. V Ameriki se je nahajala 35 let in je bila doma iz Šebrelja pri Tolminu na Goriškem. Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida je bila položena k večnemu počitku dne 15. februarja 1940 na Calvary pokopališče.

V hvaležnosti si štejemo v dolžnost, da se prirčno lepo zahvalimo Rev. Matiji Jagru za podeljene svete zakramente, za spremstvo iz Frank Zakrajšek pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče in za opravljeno sveto mašo in cerkvene pogrebne obrede in za ganljiv tolažilni govor v cerkvi.

Posebno prirčno se želimo zahvaliti Mr. in Mrs. Jack Černilogar, Mr. in Mrs. Jöhi Zupančič, Mr. in Mrs. Frank Zupančič, Mrs. Anna Purebar, Mrs. Jennie Welikanje, Mrs. Mary Milavec, Mrs. Angela Drobnič in družina Pervanje, ki so nam bili v tolažbo in pomoč na en način ali drugi v času bolezni in v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih.

Iskrena zahvala vsem, ki so jo obiskovali v njeni bolezni, vsem, ki so jo prišli pokopit, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba.

Naša prirčna zahvala naj velja vsem sledečim, ki so v zadnji pozdrav okrasili krsto s krasnimi vencii: Mr. in Mrs. Jack Černilogar in družina, Mr. in Mrs. John Zupančič in družina, E. 236th St., Mr. in Mrs. Joseph Purebar in družina, Mr. in Mrs. Mike Welikanje, Mr. in Mrs. Ignac Pervanje in družina, Goodman Ave., Mr. in Mrs. Joseph Drobnič in družina, E. 73d St., Jugoslav Cultural Garden, The Boys of Die and Tap Dept. of the National Acme Co., društvo sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ, društvo Danica št. 11 SDZ, društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ, podružnica št. 25 SZZ, društvo Naprej št. 5 SNPJ.

Prirčno se želimo zahvaliti vsem, ki so darovali za svete maše za mirni pokoj blage duše in sicer: Mr. in Mrs. Jack Černilogar in družina, Mr. in Mrs. John Zupančič in družina, E. 236th St., Mr. in Mrs. Frank Zupančič in družina, Mr. in Mrs. Joseph Purebar, Mr. Joseph M. Purebar, Mr. in Mrs. Frank Purebar, Mrs. Rosalie Streiner, E. 61st St., Mr. in Mrs. Esper Kraemer, Mr. in Mrs. Joseph Kraemer, Mr. in Mrs. Alex Schum, Krebelj družina, E. 73 St., Mrs. Mary Milavec, E. 71 St., Mr. in Mrs. Joseph Adamich, družina Pervanje, Mrs. Mary Zupančič, E. 73 St., Dr. A. J. Perko, Mr. in Mrs. Duša in družina, Mrs. Anton Kotnik, Mrs. Mary Oblak in družina, Mr. in Mrs. Joseph Ausec, Mr. in Mrs. Joseph Zakrajšek, Mrs. Mary Hochevar, Miller Ave., Mr. in Mrs. Korenčič, Mrs. Marolt in družina, E. 71 St., Mr. in Mrs. Yerk, Mrs. Sterk in družina, Mr. in Mrs. Louis Skoda, Mr. in Mrs. Anthony Fortuna in družina, društvo Danica št. 11 SDZ.

Naša iskrena zahvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno na razpolago pri pogrebu. Nadalje se želimo prirčno lepo zahvaliti St. Vitus Cadets št. 25 SZZ za častno stražo na večer pred pogrebom.

Obenem se tudi želimo prirčno zahvaliti članicam društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ, društva Danica št. 11 SDZ in podružnice št. 25 SZZ, ki so se udeležile skupne molitve ob krsti svoje pokojne sestre in jo s tako lepo udeležbo spremile do groba. Enako se želimo lepo zahvaliti članom društva sv. Janeza Krstnika št. 37 JSKJ in društva Naprej št. 5 SNPJ za udeležbo pri pogrebu, posebno pa nosilcem krste, ki so jo položili k večnemu počitku.

Iskreno se želimo zahvaliti Mrs. Albini Novak in Mrs. Rosalie Streiner za tako lepe dopise v Ameriški Domovini v spomin pokojni in za priznanje njene pridnega delovanja. Iskrena hvala naj velja tudi pogrebniemu zavodu Zakrajšek Funeral Home za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeno in izvrstno vodstvo pogreba. — Slučajno, če se je kakšno ime pomotoma prezrlo, prosimo oprostjenja ter se jim ravno tako prirčno zahvaljujemo.

Preljubljena in nikdar pozabljena soproga in dobra mati, zastoj Te sedaj iščejo oči, ker božja volja je bila, da se je dokončalo Tvoje trpljenje in morala si nas zapustiti. Močno potrti in žalostni nad Tvojo bridko izgubo Ti želimo, da počivaš v miru v zasluženem počitku. V ljubezni in hvaležnosti nam boš za vedno ostala v sladkem spominu in večna luč naj Ti sveti.

Zalujoči ostali:

Joseph Zupančič, soprog
Rose Kraemer, hči
in trije vnuki
Rudolph in Edward, sinova

zapušča v stari domovini zalujočo sestro in štiri brate in več sorodnikov tukaj in v domovini

Cleveland, Ohio, 12. marca 1940.